

in *Wonderland*. Dat vond ik echt fantastisch: dat zoiets bestaat, en dat iemand dat maakt! Mijn persoonlijke voorkeur gaat uit naar afwijkende figuren, naar personages die de werkelijkheid overstijgen, zoals Peter Pan of Alice. Ik heb een grote liefde voor weirdo's, en misschien verklaart dat wel voor een stuk de slechte smaak. Ik hou van de Dancing Dildoes in de *First Nudie Musical* (naaktmusical uit 1976 met het omineuze openingsnummer 'Gotta sing, gotta dance/While I'm taking off my pants', nvdr).

Het is het groteske dat escapisme mogelijk maakt. *The Rocky Horror Picture Show* (camp travestie musicalvariatie op het aloude *haunted house*-genre, van Jim Sharman, 1975, nvdr) bijvoorbeeld. De eerste keer dat ik die film zag, wist ik absoluut niet wat er gebeurde, maar ik was wel erg geraakt door de erotische geladenheid. De musical is dan nog eens het meest escapistische dat er bestaat. En horror gaat hand in hand met ongebreidelde fantasie.

Daarover heb ik geschreven in *Witte Rozen voor Carla*, een verhaal over vier oude jonge zusters die samen in een oud huis wonen, eigenlijk op hol geslagen tieners. En in dat huis vallen de Menstruatiereregels binnen. Dat is *grand guignol* met een flinke dosis Edgar Allen Poe. Denk maar aan *The Tell-Tale Heart*, het verhaal van een moordenaar die tot waanzin wordt gedreven door het geluid van het kloppende hart van de man die hij heeft omgebracht, onder de vloerplanken. Het is het soort verhaal waarin melancholie en romantiek heel dicht bij elkaar liggen. Wat ik wil tonen is de gruwel onder het sprookje. In Tsjechische kinderfilms zie je dat wel vaker. Ik herinner mij het beeld van een meisje op een madeliefjesveld dat begint te menstrueren. Als kind begreep ik daar niks van, maar het blijft wel bij. Het is tegelijkertijd intrigerend en erotisch. Ik heb dat ook met Russische tekenfilms, die in al hun schokkerigheid en ruwheid compleet tegengesteld zijn aan Disney.

Wat is dat, hein, normaal?

Ziet dat. Is dees normaal? Ziet ge het ni?

Ik doen alles met mijn linkerhand. Is dat normaal?

De zeik loopt langs zijn benen.

(uit *Galapagos*)

Ik wil graag buiten categorie vallen. Voorstellingen maken die anders zijn, een uitzondering. In dat opzicht vind ik wel dat je democratie niet verkeerd mag begrijpen. In een democratie gaat het niet alleen om de stem van de meerderheid, maar ook om het recht van de minderheid om zich te laten horen, en dat zijn wij.

oprichtten binnen de Vrijmetselarij en die de Vrijmetselaars als cover gebruikten voor een samenzwering om alle koningen in Europa en de Paus ten gronde te richten. Hun opzet is slechts gedeeltelijk geslaagd. In zijn theorie over de Illuminati brengt Robert Anton Wilson elementen samen van Swift, Thomas Pynchon, William Burroughs, *Mad Magazine*, *The Warren Report*, The Firesign Theatre, Orson Welles, James Joyce en vele anderen. De science-fiction *Illuminatus-trilogie* 'was a nifty way of imprinting a sceptical worldview on an impressionable mind. A magical initia-

tion in book form, you might say, on sale in shopping malls across America. And our parents were never the wiser!

BOB FLANAGAN De Supermasochist die zijn strijd tegen een slepende terminale ziekte voerde met sadomasochistische middelen. Zijn performances en *Pain Journal* geven een tegelijkertijd zeer menselijk en inzichtelijk, zij het schokkend, beeld van de sadomasochistische praktijk. Hij overleed in 1996 aan de gevolgen van *cystic fibrosis*. 'Hotel performance done. The audience gathered

Daarom ben ik ook zo blij dat er nog altijd taboes bestaan. Spelen met taboes is een fantastische manier om mensen te laten nadenken en flexibeler te maken. *Porn around the World*, de tentoonstelling rond erotiek in nOna bijvoorbeeld, was een kans om na te denken over seks. Of dat nu geslaagd was of niet. Ik denk dat seks een heel goede manier is om iets te zeggen over mensen. Ik zou zelf graag een peepshow maken met vijftig mensen, rond Richard XXX. Dat is een droom van me: een porno-voorstelling die echt 'laag' en ronduit sensationeel is, met een dildo in maatpak. Ik catalogiseer graag alle dingen die je absoluut niet zegt op een scène, zoals: 'Ik vind het heel geil om op iemands tenen te zuigen.' Misschien maak ik wel Traumatheater en neem ik daar alles in op: mijn lief dat mij dumpst, en alle andere ellende, en zet dat dan op scène. En door dat heel klein menselijk stukje probeer ik dan de wereld te laten zien. ●

omdat het goed voelt

omdat ik er van klaarkom

omdat ik veel alleen was

omdat kinderen op school mij sloegen

omdat wat in mij zit

omdat dat door mijn ouders kwam

omdat ik graag had willen spelen met andere kinderen

omdat ik mij er sterk bij voel

omdat ik een baby ben

omdat ik een moeder wil of ze nu gemeen is of ni en liever een gemene

omdat ik droom

omdat ik een levendige fantasie heb

omdat knutselwinkels mij ne stijve geven

omdat Jezus aan het kruis gestorven is

omdat de maan schijnt

omdat dat mijne natuur is

omdat het tegen de natuur is

omdat het lelijk is

omdat het plezant is

omdat het tegen de schenen van de normaliteit schopt, wat dat dan ook is

omdat ik ni normaal ben

omdat ik dacht dat ik deel uitmaakte van een experiment

omdat ik geboren ben in ne wereld van afzien

omdat u overgeven fijn is

omdat ik er aan verslaafd ben

omdat het moedig is

omdat ge er ballen voor aan u lijf moet hebben

omdat ge altijd diegene pijn doet die ge dood gaarne ziet

(Uit *Galapagos*)

together in one hotel room and peered through telescopes and binoculars while I performed supposedly auto-erotic activities in my own room, across the courtyard, all alone. Don't know who saw what, or what anyone thought, or what it all meant. I'm just glad it's over. Wine enema, butt plug, alligator clips, ball whacking, piss drinking, masturbating, bondage – they wanted a show, I gave them a show. Felt disoriented and depressed through most of it, as I feel disoriented and depressed through most everything these days.' (*Pain Journal*)